

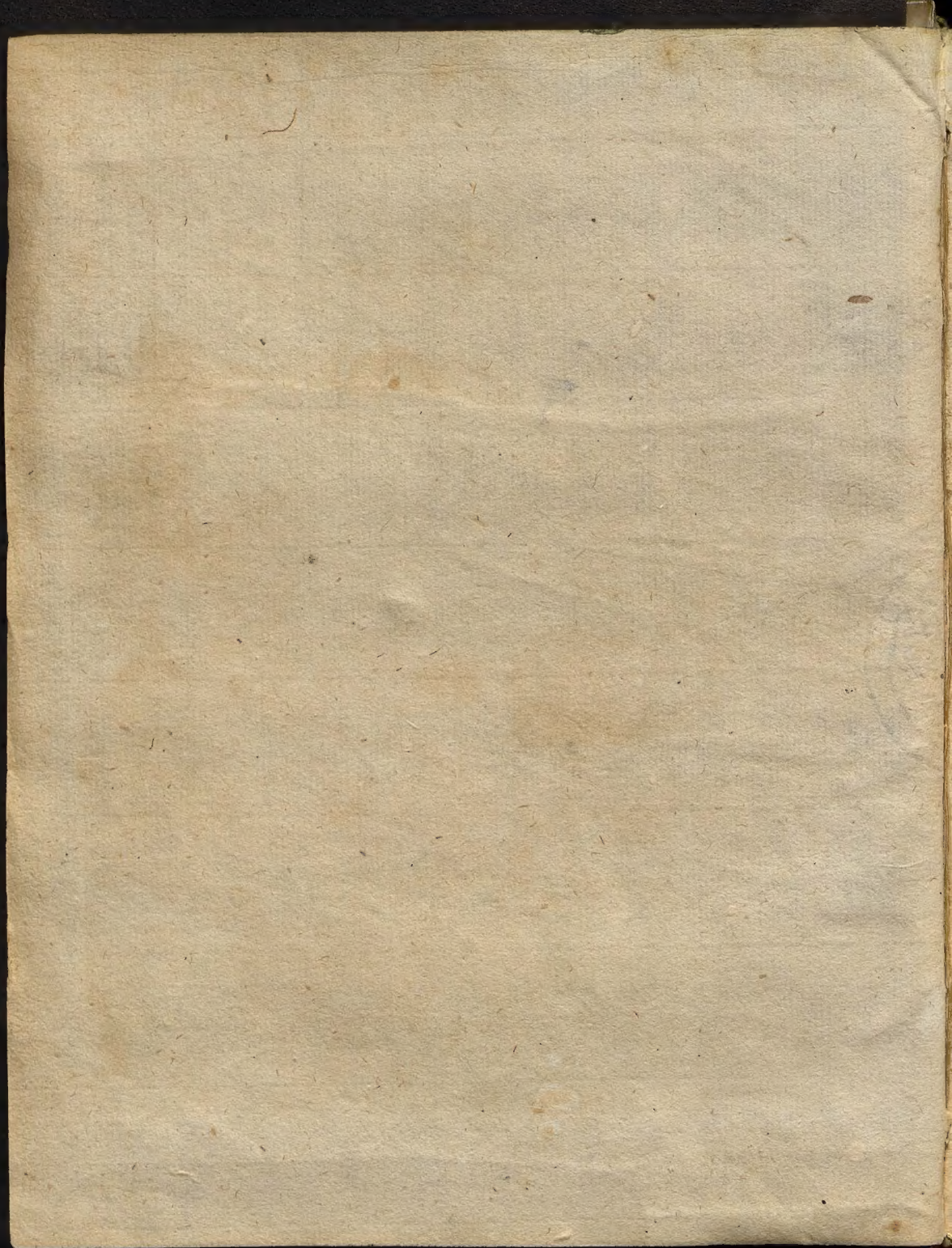

Poex: 1246

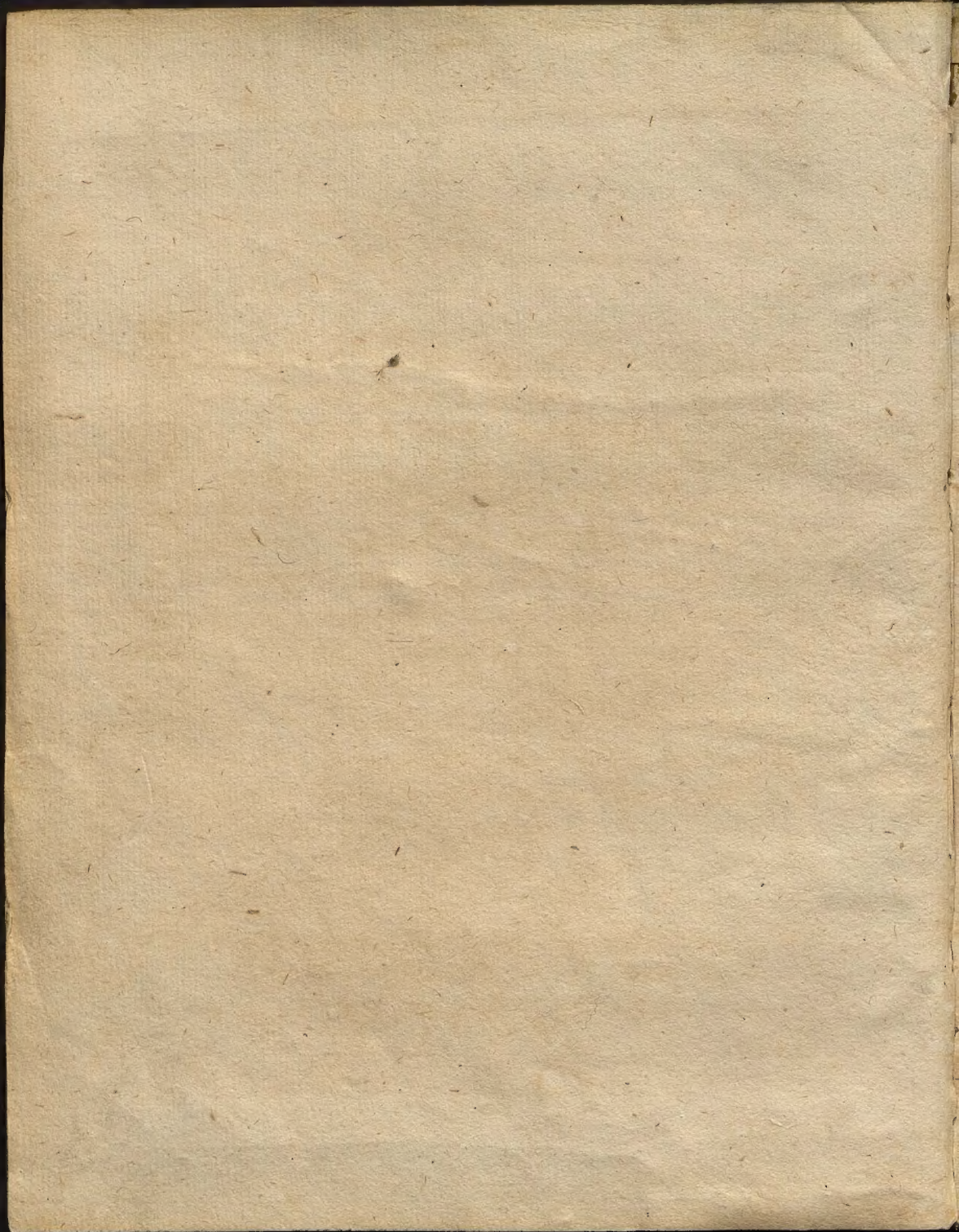

2530

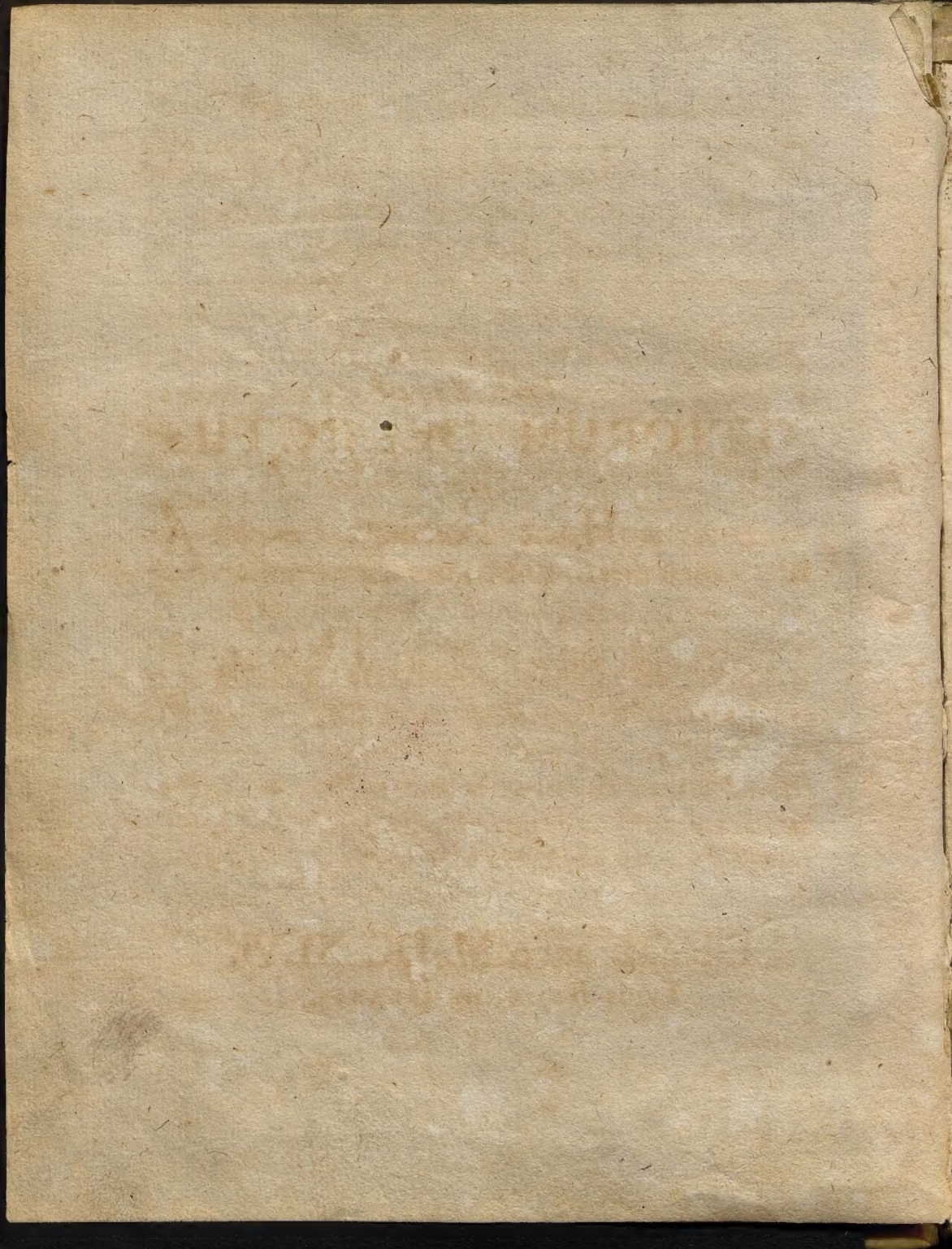
1869 11. 387

Frid. Zamell

VITÆ REGULA.

ELBINGÆ

anno M. DC. XLVI typis BODENHAUSIANIS.

Ad Gotofredum fil.

TV qui prima venis ægro Gotofrede parenti
Cura, sit hæc vitæ prævia norma Tuæ.
Postq; meos obitus fraternas instrue mentes.
Dic: Eadem voluit Vos tenuisse pater.

Vitæ regula

Literarum Sapientiæq; Studiosis proposita.

N Unquam infructuosius collocavi tempus meum, quàm in congressu malè feriatorum extralimen meum. Libris, eruditorum monumentis, pro muto domi affederim; id gloriôr, quòd à doctoribus item mutis plus emolumenti acceperim. Isti me uti à consortio quorundam, qui verè mortui essent, sub exigvâ cœli parte abstraxère; ita pluribus quovis sub cœlo dignè viventibus virtutis commercio conjungere. Si cui hæc ab animo societas, hæc vera & solida amicitia displicet; ille frivolis, turbis, litibusq; adeo se implicet. Optimè transigunt, qui eo malorum nexu soluti sunt; utq; esse possint, à profanorum grege liberi sunt. Livor, ne calumniare: nec absentes præsentibus, nec mortuos superstitibus prætulimus: in omnibus quicumq; essent, virtutem extulimus. Quorum si ubivis est copia, cur doctrinæ sapientiæq; ergò adipiscendæ fatigantur maria? Sanè à raritate eorum nos diffudimus, qui à vitio ad officium transivimus. Nec publico se abstinet, qui Patriæ tamquam utile germen educitur: ubi enim civium salus agitur, ibi novitiorum institutio perficitur. Igitur viris Te applica in Republicis; procul φιλόλοις, συκοφάνταις, ac merum fumum vendentibus. Neq; protenus omnes, qui ad clavum sedent, inani probisq; invisâ oratione evexeris: quos omnes aut periti æstimant, eos duntaxat suspexeris. Sed prima omnium virtutum est in Deum pietas: cujus individua comes vitæ integritas. Quicquid secura sibi ratio persvadeat: quoties ab iis descivimus, infortunum nobis adscivimus.

Cultum divinum, mei liberi, ne omittite: aut si de religio-
ne periclitandum, vitam potius amittite. Considerate,
quàm immensus sit amor ejus, qui servavit nos; quàm pre-
tiosus sanguis, qui lustravit nos. Quodcunq; exinde susci-
pitis, id justum esto negotium: & si quod expedit, liberale
non minus sit otium. Illud uti me intra pomœria publicæ
Rei causâ multoties conclusit, ita hoc in silvas & prata ali-
quoties intrusit. Sunt, qui fritillo, turriculâ, aliisq; ludi-
cris sua detergant fastidia: at mihi istiusmodi secessus gra-
vissima semper peperit tædia. Accidit hinc sæpe, ut cum illi
hunc otii non sinceri fomitem subortâ aliquâ molestiâ extin-
guerent; me nemora fontesq; Nimfarum domicilia integrio-
rem remitterent. Sed nunquam me lusu animum relaxasse,
id verò contendo? minimè ego: lusi puer, & nunc cum
pueris meis, id est, liberis, ut eos mihi conciliatos majoribus
præparem, eò descendo. Ad quæ verò studia illa ætas præ-
paranda sit, non nescit; qui ex utilitata publicâ omnia ritè
dispercit. Nam & veras rerum appellationes à lingvis ex-
igit, nec has absq; rerum pondere eligit. Igitur si ob præsens
commodum ἐπιχόριον idioma aut quodvis aliud colitur; ex-
aggeranda eorum notitia non minus, quibus omnium Con-
ditor procul suspectâ interpretum fide nobiscum de suis
mysteriis loquitur. Turpe inter eruditos ac contemptum
nomen opici: turpius, Christianum ignorare vim Verbi sal-
vifici. Verùm de hoc præcipuè viderint, qui plurimis in re-
ligione instituendis præpositi fuerint. Interea quisquis sapit,
meritò sibi vigilat, ad intelligendumq; divina orsa suis se
præsidii excitat. Hanc viam ingressus etiam Patriæ caus-
sam tempestivè respicit, firmatoq; multâ experienciâ judi-
cio è præteritis futura elicit. Idem rectè didicerat parere
in se imperium obtinentibus: ut imperare posset sibi olim
obtem-

obtemperantibus. Meminerat quippe meminisse; qui hō-
nos Regibus, qui amor parentibus, quæ juxta reverentia
senibus, quæ observantia legibus; quæ verecundia virgini-
bus, quæ officia deberentur omnibus. Ab honesti justiq;
tramite cum nunquam deflecteret; id perfecit, ut fortunæ
culpa videretur, cum adversi aliquid incideret. Tempori
moribusq; hominum ex parte se obligavit: nam quæ tole-
rari, nec de facili mutari possent, prudenter dissimulavit.
Chorales, Musicorumq; vulgus ac strepitum cum mimis
aversatus convivantium gratiā sustinuit; solosq; frugi ser-
mōnes, suavissimosq; mores in aurium oculorumq; volupta-
te posuit. Etsi quamvis virtutem propria commendent
munia ac dignitas; tamen illustriores semper fecit easdem
& animi moderatio, & hac utentium in omnes humanitas.
Etiam victus vitæ sæpe officit: etiam amictus honesto non-
nunquam detrahit. Illo frugali usus sum & parabili: hoc
contentus modesto atq; habili. Ex parvis censibus rediti-
busq; magnum constitui vectigal parcimoniam: nihil teme-
re profundendo decenter alui mediocrem familiam. Ut
propolarum effugerem manus, in tempore emi: numoq;
cautē usus nullam moram fœnore redemi. Qui inutilia
comparant servantq; optimas sibi occasiones amputant:
eòq; deniq; tendunt, ut cum danistis transigant. Vidi non
paucos, qui jacerent delectati sordibus: nec deerant, qui
perirent exhausti sumtibus. Felix, qui modum in rebus
agendis, quod dicitur, tenuit; & cautionem, si quā neces-
se esset, adhibuit. Felicior, si rectē cœptis constantiam
præstitit; & ritē promotis gratiam addidit. Laudabiles
egregiiq; conatus nunquam non habuere æquos arbitros:
& quod caput rei est, faventes Superos. In conjugiiis, ut
quæ à fato sunt, mea fata expertus quid alios sua celem pe-
ricula.

ricula? Nec oculos in amore solos, nec præcones sequere corruptos, vicinorum voces ausculta & prudentum oracula. Universa vitæ Tuæ ratio, à commodo uxoris pendet consortio. Si quid erroris heic committitur; levius quidem ferendo fit malum, sed non tollitur. Adspirant cælites, lætusq; rerum omnium conspectus est; ubi res quieta domi, jucundusq; convictus est. Adde quòd teneram prolem monitis exemploq; sincerius instruunt, qui in colendâ virtute consentiunt. De Momis ex supradictis facile conjicis? habui; habuerunt meliores, & clari Philosophi & Reges ardui. Qui propriâ fretus conscientia vix fori nititur testimonio, nec aliorum magnopere deprimitur vituperio. Sannas maledicorum ac scommata nivem esse sapiens duxit: Sole veritatis oborto cùm colliquescere crederes, jam diffluxit. Eriam triumphare desideras calumniam? materiem invidendi objice: vinctes, franges, obteres sibilum hoc os non alio vindice. Certè invidiæ bona carminibus meis vulgavi ad liberos: & celebrabuntur ea apud omnes posteros. O nimis securæ mentes, qui mala vestra non intelligitis! nimis delicatæ, qui adversus ea tantùm ingemiscitis! Semper laceffita est probitas à malignitate: semper depugnatum est animi firmitate.

Ita Musis suis adscripsit, generi suo in exemplum præscripsit, suâ deniq; manu subscripsit

Frid. Zam.

Idem ad liberos dilectiss.

Qua datur à Superis, traducite pignora vitam,
Ut mutant aliquid secula, more probo.
Vna Boni ratio est: ac tunc discordia cœpit,
Spreverunt mores cùm mala corda bonos.
Fontibus è liquidis virtutum ducite rivus,
Præmiâq; ultra opicas sumite Vestra manus.

Ad Titinnium amicum.

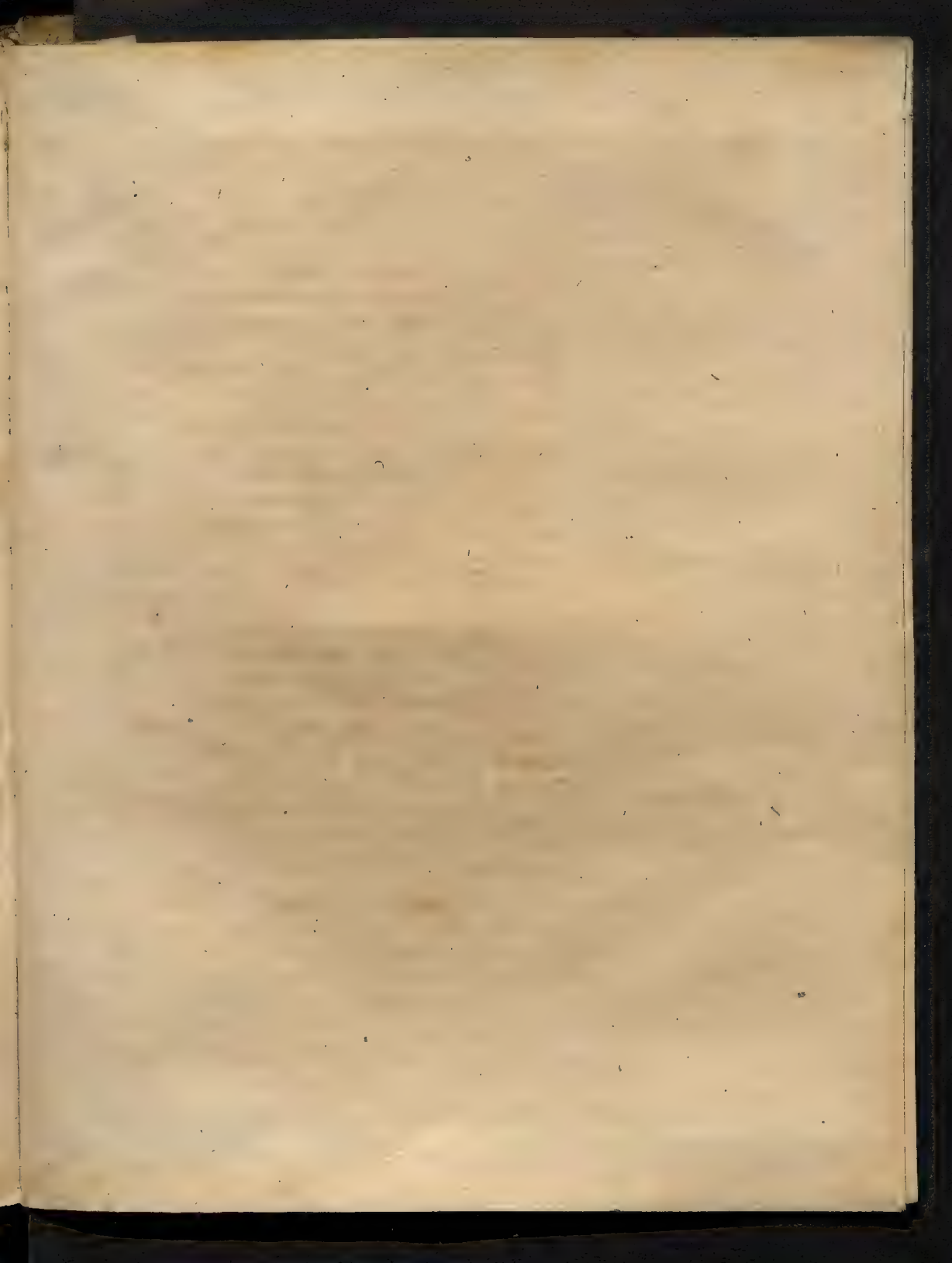
Mitto tibi niveos, obscura calumnia, plausus:
Mitto tibi festos cym Ganymede dies.
Me morbi excruciant, mens est non agra dolentis.
Et lecto accedunt vix duo corda meo.
Hoc satis esse puto. Vos lingvæ exeste profana,
Turbaq; Pieriis non operata sacris.
Vulgus iners estis, qui nil prodesse valeatis.
Alternam Phœbi mens mea poscit opem.
Nam quò visentum numerus, vocesq; molesta?
Quorsum stridentes increpuere fores?
Optent felices: sit in hoc sua gloria factò:
At mihi cum miseris digna sed esto quies.
Pone rudem Catharina salem: Te cave Titinni
Demoror, ô genii proxima cura mei.
Odisti mensas vario nidore calentes,
Et populatrici prandia facta gula.
Ac memini, quoties roseis aurora quadrigis
Prodiit, ad Clarias quòd rueremus aquas.
Noxq; oleo impensa est. Sprevit mea noctua somnos:
Et sunt in feles nota cavilla Tuas.

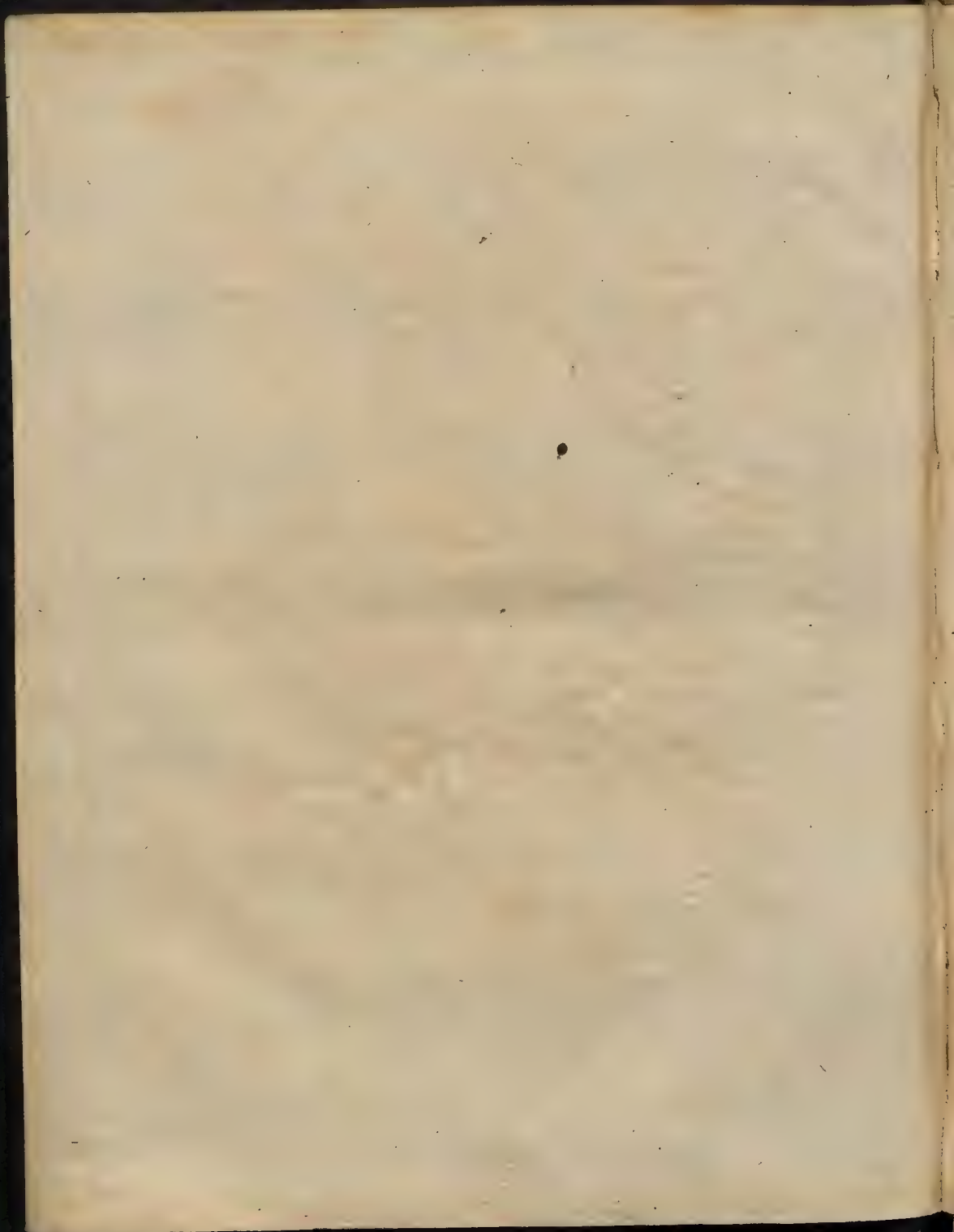
*Vt vidit, cujus vestigia pressimus; heus Tu;
Tuq³, inquit, posthac dux Tibi Phæbus erit.
Discessum in parte est: ego parvo Epigrammate lusi.
Impia Orestæ Te referente manūs.
Hoc totum est, in quo nostri regnatis amores.
Da fruar hac tecum, dum super aura, dape.
Si nos curarum major disjunxerit æstus,
Fungetur solidam litera missa vicem.
Ecce ego Te coram quæverulos sepono dolores.
Audiit hæc Phæbus cum Iove, langvor abit.*

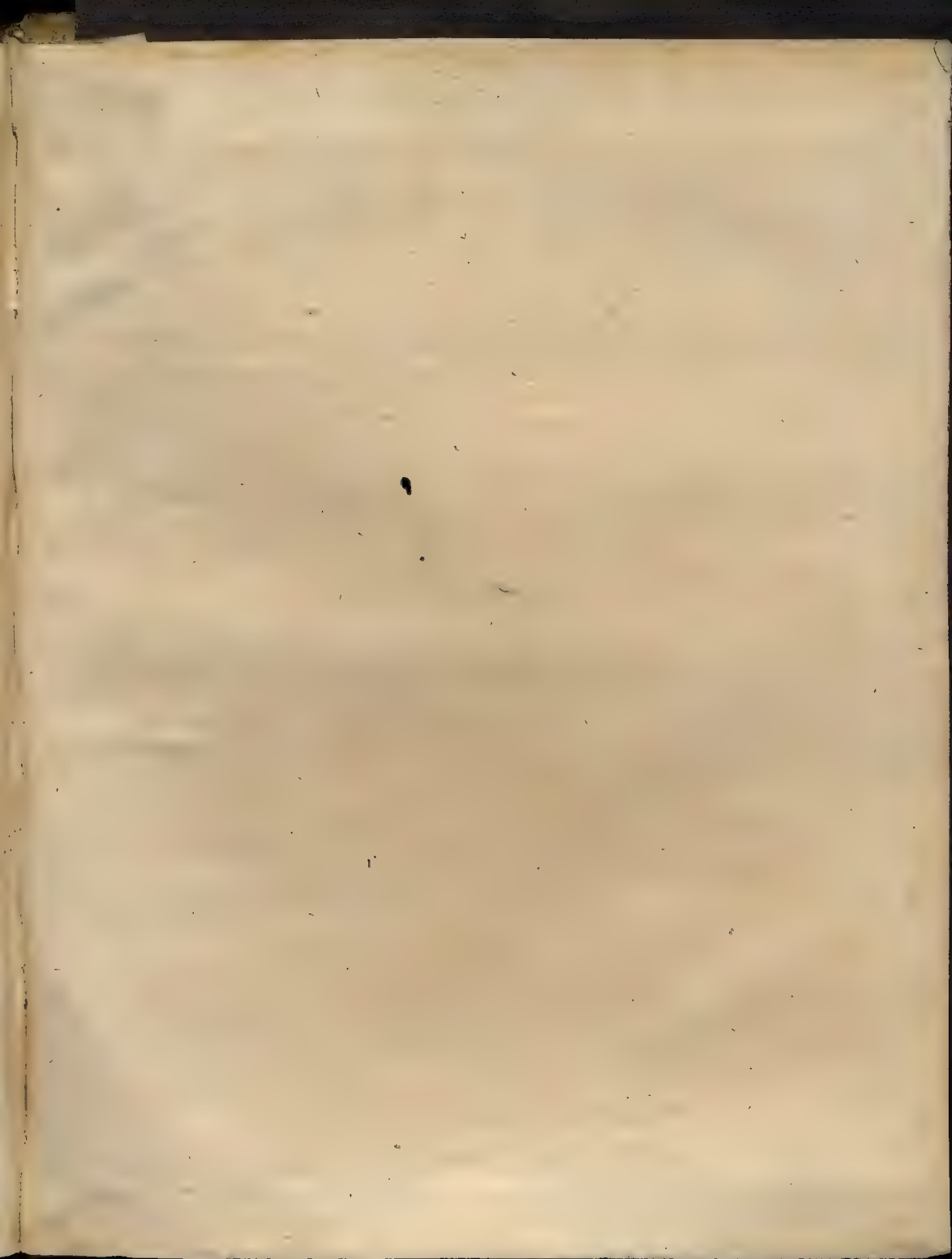
Ad liberos.

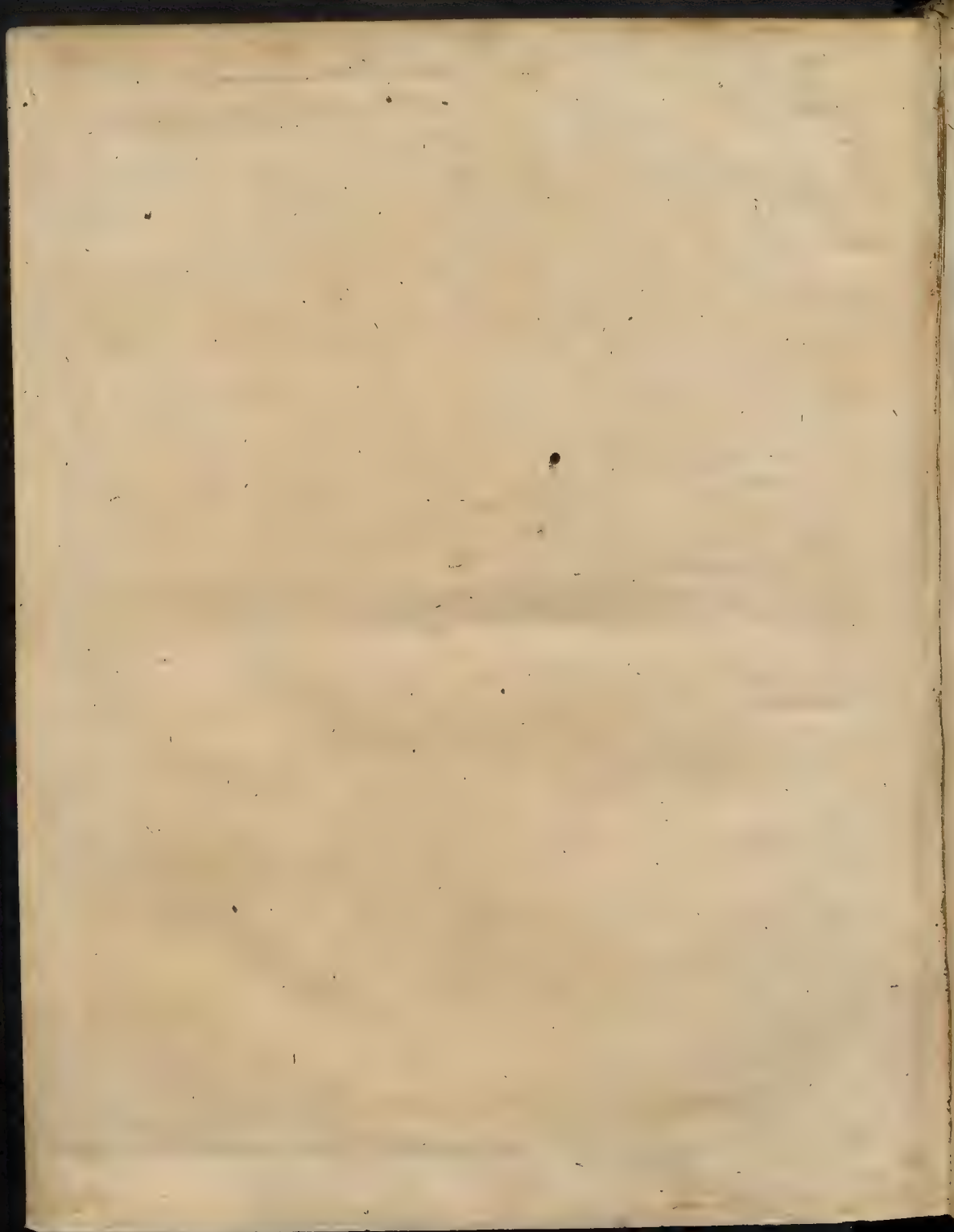
*C*Redite vos pueri: tenuis mihi profuit humor;
Parcius affusâ stat mea laurus aquâ.
Sic fovi, ut plenus cum se committeret auris,
Quolibet augmentum posset ab imbre dari.
Et cælo educâta est, & se virtute tuetur,
Fautores ex hoc robore nacta deos.
Nec veniat generis fiducia tanta parenti?
Successus illam non habuere mei.
Dux deerat, qualem vobis natura ministrat,
Tutius est, patris tendere posse manu.
Nec causâ est fundi nostro deserta Poëta.
Lætor, & invidiæ non caruisse flagris.
Ludite Musarum tumulis, ut in æquore pingvi
Luxuriet quovis iudice Vestra seges.

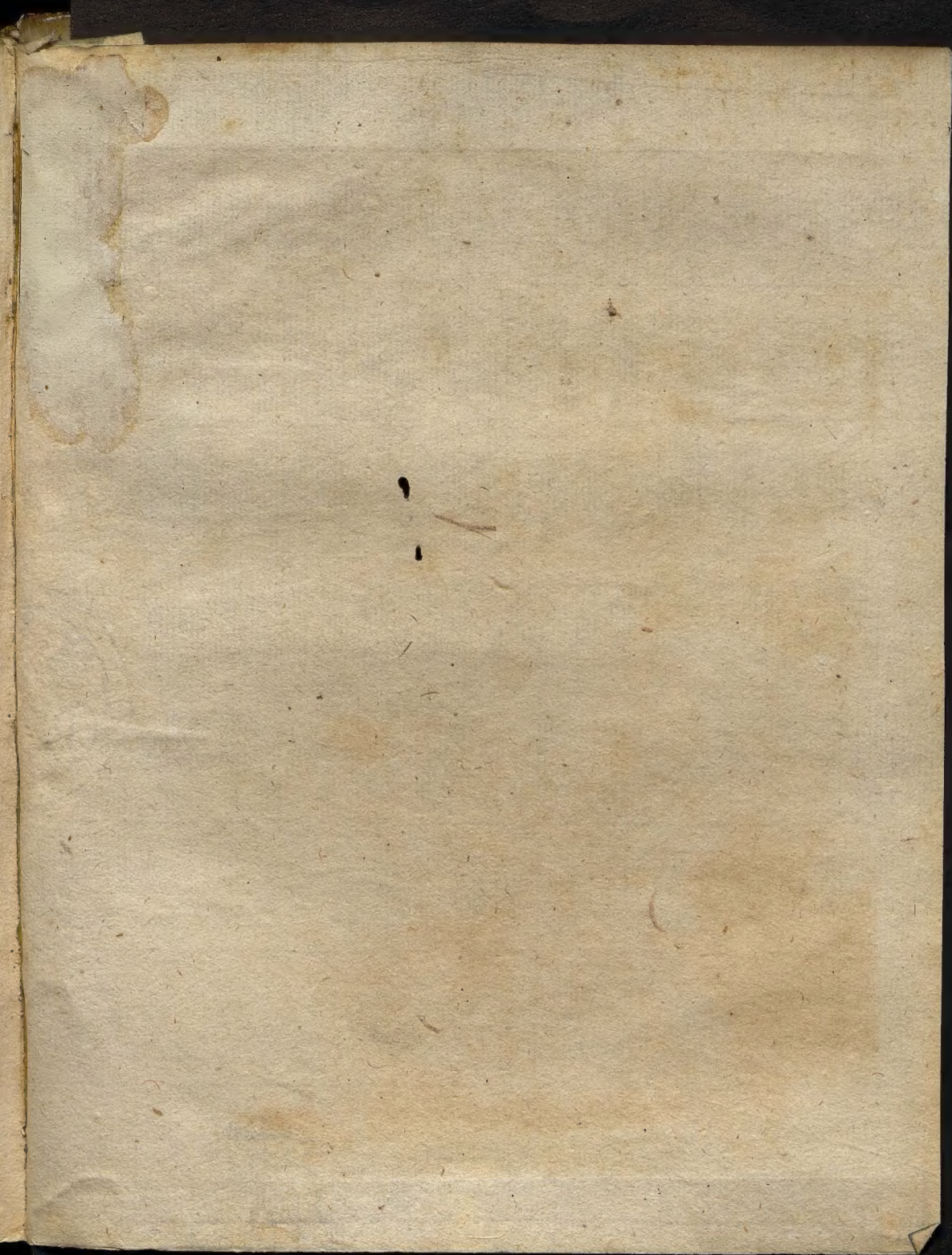

Biblioteka Jagiellońska

sldr0019523

